

СЕКЦІЯ 7 - СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОЦЕСИ ТА КОМУНІКАЦІЇ НА РІВНІ ДЕРЖАВИ І ПІДПРИЄМСТВА

ДЕМЬОХІНА О.О., доцент, НТУ «ХП»

НАДРАГА В.В., студент, НТУ «ХП»

РОЗВИТОК АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ І СВІТІ

Серед глобальних проблем людства, що потребують постійної уваги громадськості та пошуку шляхів вирішення все гострішою останніми роками стає екологічна, а точніше - цілий ряд проблем, що знаходяться на стику інтересів людини та можливостей природи. За даними ООН, темпи використання природних ресурсів у XX і XXI ст. досягли загрозливого рівня та провокують зміни клімату, втрату лісів та водойм, зниження врожайності, нагромадження шкідливих відходів тощо. Ці проблеми не є новими і частково вирішуються, але подальший розвиток суспільства призводить до появи нових потреб, для задоволення яких необхідні все нові і нові ресурси. Сьогодні лише розвинуті країни G7, а також гігантські ТНК у змозі впроваджувати нові технології переробки та вторинного використання.

Зменшення антропогенного навантаження в умовах сталого розвитку стає можливим, якщо економічні та екологічні цілі хоча б частково співпадатимуть. Така збалансована модель економіки існує - це так звана "зелена економіка", яка поєднує в собі значні перспективи економічного зростання з одночасною мінімізацією екологічних наслідків. Базовою основою зеленої економіки є альтернативна енергетика, тобто заміна неефективного енергопостачання на відновлювані джерела енергії - сонячну, вітрову, термальну, а також переробка відходів. Динаміка зростання регенеративної енергетики вказує на її очевидні переваги: якщо у 2010 році з відновлюваних джерел надходило 16,7% світового споживання енергії, то у 2016 цей показник зріс до 19,3%. Завдяки сектору "зеленої енергії" у світі створено більше 8 млн. нових робочих місць. Подальший розвиток відновлюваної енергетики призводить до зменшення вартості її продукції - так, ціна чистої енергії в деяких країнах вже впала до 2 центів за кВт, а до 2025 р. скоротиться ще на 26-59%. Серед європейських країн лідерами в активному впровадженні альтернативної енергетики є Швеція, Австрія, Великобританія, Німеччина, Франція та Нідерланди. Загалом третина "зеленої енергії" у загальному світовому виробництві виробляється у Європі. Стимулом таких процесів є затвердження в ЄС спеціальної програми, згідно якої до 2030 р. частка відновлюваної енергетики повинна досягти 30% від усього енергоспоживання. З нових електростанцій, що діють в ЄС, 86% генерують енергію з відновлюваних джерел. У країнах Заходу альтернативні джерела енергії вже не

сприймають як інновації. Так, в Швеції сьогодні половина енергії виробляється альтернативним засобом, а до 2020 г. планується повний перехід на відновлювані енергетичні джерела, в Данії цей показник планується збільшити з 25% на цей час до 100% через 30 років. В Австрії та Німеччині не менш третини джерел видобутку енергії є відновлюваними [2].

В контексті української євроінтеграції питання зменшення енергозалежності та впровадження альтернативної енергетики є особливо актуальним. У 2016 р. Україна імпортувала 19% нафти і газоконденсату, 27% вугілля, 33% газу, 77% нафтопродуктів та 100% атомного палива. При цьому Україна входить до топ-30 країн з найбільшим енергоспоживанням та двадцятку найменш енергоефективних країн світу. Так, на кожну 1 тис. дол. ВВП в Україні витрачається в три рази більше енергії, ніж в Польщі. При цьому тільки 1,25% всієї енергії виробляється з відновлюваних джерел. Слід зазначити, що така невелика цифра у порівнянні з розвинутими Європейськими країнами в Україні все одно демонструє позитивні зрушення. Наприклад, якщо в 2010 р. кількість "зеленої енергії" у нас склала 84 млн кВт за год, то у 2016 р. вона зросла до 1,77 млрд кВт за год, збільшившись більш ніж у 20 разів. У структурі виробництва електроенергії з відновлюваних джерел в Україні більше половини складає вітроенергетика, третину - сонячна, майже 10% - мала гідроенергетика та по 4% - використання біомаси та біогазу. Згідно Національного плану дій з відновлюваної енергетики на період до 2020 р. планується досягти 11% долі генерації відновлюваних джерел енергії у кінцевому споживанні. Досягнення цієї мети потребує додаткового введення 5173 МВт встановлених потужностей нових об'єктів ВДЕ, з яких 891 МВт - у галузі біоенергетики, та залучити 16 млрд євро інвестицій [3].

Дана енергетична стратегія призведе до покращення екологічної ситуації в країні, енергонезалежності, наближення до передових європейських країн та покращення життя суспільства.

Список літератури:

1. *Артеменко Л.В.* Україна у міжнародних економічних відносинах // Енергетична безпека в контексті відносин України з ЄС "Компас 2020" - http://www.razumkov.org.ua/files/category/journal/NSD102_ukr_1.pdf
2. *Хвесик М., Сундук А.* Пока не поздно ... (экономика-экология-человек) 2N.UA. № 41 (337). С.12.
3. *Косюк Ю.* Нужна комплексная стратегия энергозамещения. 2N.UA. №42 (338). С.9
4. Закон України "Про основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 року.[Електронний ресурс]-режим доступу: <http://zakon2.gov.ua/laws/show/2818.17>